

# THƠ Ý NGA & Á NGHI

TẬP 47 – 31 BÀI





Ảnh  
THÚY HẰNG

## Chúc Tết Em

Thương tặng Thủy Hằng



Chúc em gái càng ngày càng gặt hái:  
Sự học chuyên cần, kiến thức mở mang  
Bớt rít ràng nặng chầu bấu, nữ trang  
Chơi chọn bạn: đàng hoàng, đèn soi sáng.

Đọc tinh tấn, đời: ngày càng thanh thản  
Nhiều Hột Xoàn Kiến Thức sáng, giới giang  
Đời bình an, lộc gạn bạn tài tàn  
Thôi luôn chán, oán than trong túi hận.

Canada, 28.1.2025 #10.084



Ngực trần anh khoe bắp thịt,  
Khoe thêm “chuột” chạy kênh kênh\*  
Lại còn lượn lơ xuống, lên  
Vi phạm thuần phong mỹ tục.

Ba cười: “*Chuột mèo lúc nhúc*  
*Lại đây ba thử chút tài*  
*Xem con võ thuật hơn ai?”*

Tuổi già mà sao chân dẻo!  
Đấm, xoay, vật, đỡ... anh theo  
Bị Ba đá hậu ngoằn ngoèo,  
Đấm móc, còn giật cùi chó.

Anh cố đá ngang, nguậy ngo  
Té qua, ngã xuống, trườn, bò...  
Ba lên đầu gối thăm dò,  
Là anh phản ứng loạng quạng.

Bồi thêm những đòn choáng váng  
Bằng những cú đá liên hoàn,  
Anh đỡ hết nổi, miệng than:

# BÀI HỌC CỦA BA

“*Lâu quá con không tập luyện*  
*Nên đã lục nghề quyền biến*  
*Xin Ba tha tội hôm nay”*

Ba dạy: “*Phải luyện hàng ngày!*  
*Ở trần trước mặt người lớn*  
*Là vô phép, nhìn rất hỗn!*  
*Ra đường chó có lon ton.*  
*Mình giỏi? Lắm kẻ giỏi hơn!*  
*Hưởng chỉ là chưa điêu luyện!”*

\*CHUỘT: khi gồng, tay sẽ trôi lên 2 bắp thịt cuộn cuộn sẵn, chắc.

14.2.2018 #6364

Ảnh sưu tầm,

Thơ & trình bày:

Uy Nga

## ĐỪNG!

*Khoe chi lắm nghênh ngang?*  
*Ai nào đâu háo hức*  
*Của phi nghĩa không cần*  
*Quà Tết này không nhận!*  
*Nghèo nào hơn thuyền nhân*  
*Thanh bần đời ty nạn*  
*Năm mươi năm chẳng cần*  
*Lẽ nào bây giờ muốn!*

Anh Nguyễn Thị Minh

Thơ Uy Nga, 4.1.2025 #10.108

## TRƯỞNG GIÚP GIÙM TRẠI TẾT!

Tuần nào, ngủ trong hang,  
Trăng nao nằm giữa bụi  
Ngắm trẻ đếm cây ngàn  
Thơ đề khen vách núi!

Thấy trẻ hưởng bình an  
Trại mùa đông, đón Tết  
Chẳng hề thấy tủi thân  
Vui băng rừng thích thú.

\*

Bây giờ lòng ngổn ngang  
Nhớ chông, hồn ngơ ngẩn.  
Lên núi lại bần thần  
Mấy Xuân rồi lệ mặn.

Giúp trẻ: học khó khăn,  
Nhờ Trưởng chăm Sóc, Thiếu  
Đi, về thật an toàn  
Tập mưu sinh lặn lội.

Mai khỏe, lại dẫn thân  
Vác lều đi quanh quần  
Không lo xa, ngại ngần.  
Nhìn bày trẻ mê mẩn!

Ý Nga, 4.1.2025

## CHỢ XUÂN MỒNG BA:

<https://youtu.be/XPigEOXMegE?si=GCU6Aubn1oqIDZbt>

# Bò Bịch



Tranh *V.V.*

Thơ *A. Nghi*, 5.1.2025 #10.181

Tương anh bầy, tám cô... bò  
Du xuân bò... bịch tha hồ vác... em.

Anh khoe: -*Một... bịch mười lăm:*  
*Chân dài Mỹ nữ, Việt Nam... ê hê!*

Thảo nào anh vác nặng nề  
Chưa giá lưng đã cong tề: **chữ C**  
Quốc doanh, "**sư**" **Chê\*** chắc mê?  
Lắm trang tình **sư**, **chê** thê thiếp nào!

"**Sư**" công an hại lắm đào  
Học hành **chê sư**, đọc vào ngủ ngay.  
"*Chân dài*" vác nặng thương thay!  
Phải chi... ngăn ngăn đỡ tay **mỗi như**.

-*Nhữ mỗi, tố giác thử "sư"*  
"*Nhân dân*" giảng bầy **xư: thư, ẻm... bùa**  
Cô **Ẽm: búa thủ, khó thua,**  
Nàng **Bèm: úa héo là vua mọo già,**  
Tiểu thư Miu Đại: tài hoa...  
*Mỗi cô mười võ kiêu sa, vào "chùa".*

Cắm hoa: Cá, Cọp, Bàu, Cua...  
Đánh cho tan nát mỹ lừa quốc doanh!  
Em nữ tú, anh nam thanh  
Thụy chung suốt... kiếp giữ thành, diệt gian  
Ai mê chi lắm cô nàng  
Đề dành sức đẹp cho tan nội thù!

\***Danh từ riêng** (viết hoa = tên): **Chê** (công an chìm VC trong câu chuyện), **Ẽm, Bèm, Cá, Cọp, Bàu, Cua** (tên các nàng trong câu chuyện, mang nghĩa đen ám chỉ máu cò bạc của đám công an Cộng).

\***Nói lái**: -**Chữ C/chê sư/sư, chê/sư Chê** (Danh từ riêng, tên của công an chìm VC giả làm "sư" quốc doanh trong câu chuyện)/ -**Mỗi như/nhữ mỗi, thử sư/xư thư, ẻm bùa/Ẽm bùa**. -**Biếm**: Mọo già/Miu Đại, Mỹ nữ/Việt Nam.



# Vài Năm?

Mía Lùi sao... ngọt dao găm?  
 Đầu năm: *-Ước được vài năm chung... tình!*  
 Tình... riêng xin giữ cho mình  
 Chung chi cho chuyện linh đình, rộn ra?  
 Làm sao mượn gậy tuổi già,  
 Lấy ai nhờ cậy thuốc đưa, cháo chuyền?  
 Hôn nhân "Thành sự tại thiên"  
 Tại... nhân "mưu sự" nghe điên cả đầu!  
 Tô tình tòa ngói quá cao  
 Lều Tranh\* ở dưới thấy đầu... mía lùi?  
 Vài giờ đã thấy tối thui  
 Thưa ông thôi nhé! Đèn tui, tui cảm!  
 Tình riêng trong... sáng, chưa lắm!

A Nghi @5.1.2025 #10.180

\*Danh từ riêng (viết hoa = tên): Mía Lùi, Lều Tranh (nằm trong câu chuyện)

Một góc tranh

Le Vi



Cỡ em: bé hạt tiêu  
 Tết, còn người... dầm đuối.  
 Cỡ anh, ra biển chiều  
 Thiếu chi nàng chết... đuối  
 Vì mê... dầm vòng eo!

Anh

Than thở chi ngoằn ngoèo  
 "Nhan sắc" tròn bốp méo  
 Cho da sòm nhẵn nheo?  
 Đầu năm đừng chòng ghẹo  
 Bé Hạt Tiêu nhà nghèo!

Lo

Chi  
 Ế?

Tán tỉnh như thác reo,  
 Tuôn ngọt ngào xuôi chảy  
 Ban anh trên: -O mèo?

Làm em lo lù... chuột  
 Tội thân bé tí teo:  
 Tròn vo, chân đầu... trèo?



Canala, 7.1.2025 #10.179

# CHO MÒN MỎI LUÔN

Thơ:  
ÝNGA

Nhạc:  
MIÊN HƯƠNG

Hòa âm và tiếng hát:  
HỒNG AN

Ảnh:  
TÂN TIẾN



<https://www.youtube.com/watch?v=a1VJ0W1KnlI>

## Cho Mòn Mỏi Luôn

*Thơ Ý Nghi, nhạc Miên Hương, hòa âm và hát: Hồng An*

Anh bảo em là con nít      Mèo ai bây giờ cho kịp  
Ừ thì chẳng có sao đâu      Một tuần anh hu bảy ngày?  
Người nào chẳng... xuong với thịt  
Còn tim và cái cái đầu?  
Anh cứ tiêu cho em giận      Sinh trước người ta mấy... buổi  
Em buồn thức trắng đêm thâu      Đẹp ruôn hưởng trước mấy... mùa.  
Rồi anh cười như đĩa chần  
Vu vơ những lời đầu đầu.  
Anh ý... lớn nên ăn hiệp      Mãi sao thêm... đôi mắt ướt?  
Bát nạt, răn đe em hoài      Nước mắt tưới được cây gì?  
Mai một người ta chết... trước  
Cho anh ôm mòn... cây si!

**Ý Nga kính cảm ơn Nhạc Sĩ NGUYỄN VĂN THÀNH đã bình thơ và phổ nhạc:**

## **ĐỌC THƠ ĐẤU TRANH CỦA Ý NGA**

\*

**Nguyễn Văn Thành**

**(DânChủCa.org)**

Nhân tưởng niệm 40 năm mất nước và sau một thời gian dài làm việc với những dòng thơ chiến đấu, chúng tôi muốn chia sẻ với những tác giả đã chọn con đường văn nghệ để đấu tranh chống lại tà quyền, hầu giữ gìn lập trường tự nạn chính trị cho các thế hệ tiếp nối noi gương theo, trong đó có ngòi viết của một nữ thuyền nhân: Ý Nga.

Ý Nga là một nhà thơ có nhiều bài phổ nhạc nhất trong trang mạng DânChủCa.org (32 bài). Điểm đặc biệt của thơ Ý Nga là trong bất cứ thể loại nào, tác giả cũng luôn mượn thơ để vinh danh CHUNG những người đã đóng góp bao sự hy sinh lớn lao cho chính nghĩa. Trong từng bài, từng câu, từng chữ, từng dấu chấm phẩy được dùng đều cho thấy Tác Giả là người rất cẩn thận. Những ai đọc thơ đấu tranh của Ý Nga (hoặc thơ tình cảm lãng mạn dưới bút hiệu Á Nghi) cũng đều có thể thấy khả năng hòa mình vào tâm sự của từng nhân vật trong thơ rất sống động của tác giả. Ở đây tôi muốn nói riêng về thể loại đấu tranh của Ý Nga, là một thể loại mà DânChủCa luôn ưu tiên và sẽ còn tiếp tục cho đến khi nào bạo quyền cộng sản sụp đổ trên đất nước Việt Nam.

Thơ chiến đấu của Ý Nga có lập trường chống Cộng rõ ràng và dứt khoát, với sức sáng tác đều đặn, bền bỉ kể từ ngày đầu tự nạn chính trị, còn ở Ý, cho đến khi di dân qua Canada, như hiện tại. Gần 40 năm rồi! Đó là một cuộc hành trình dài mà nhà thơ, nhà văn nào vượt thoát sau năm 1975 cũng đã đi qua, nhưng không phải ai cũng làm được.

Năm 1975, ở tuổi 17, Ý Nga còn rất trẻ, chắc chắn từ đó Ý Nga đã có thật nhiều câu hỏi ưu tư về quốc nạn trên đất nước mình và đã xác định được rõ ràng vị trí chính nghĩa của phía Quốc Gia, nên mới có được một cuộc hành trình lâu dài như thế. Để hiểu phần nào cuộc hành trình tư tưởng này, chúng tôi muốn bắt đầu bằng những bài thơ Ý Nga viết về Tháng Tư mà DânChủCa đã chia sẻ:

*Có bao nhiêu gia đình  
Sau tháng Tư tan nát  
Từ Bảy Lăm “hòa bình”  
Đời “tự do”... đói khát?*

*Có bao nhiêu người vợ  
Đã mòn mỏi chờ chồng  
Trong nỗi niềm lo sợ  
Chết cùng với cùm gông?*

*Có bao nhiêu người con*



Theo ông bà ra Bắc  
Thăm cha rất gầy mòn  
Chuyện nhà không dám nhắc?

Có bao nhiêu người mẹ  
Chết theo con trùng dương  
Chuyến hải trình hóa “nhẹ”:  
Chẳng còn ai vấn vương?

Có bao nhiêu thuyền nhân  
Quên được điều oan nhục  
Đã gánh chịu vào thân  
Ngày xa là “hỏa ngục”?

Có bao nhiêu chiến-sĩ  
Một đời vì nước non  
Gương anh hùng bất tử  
Trách nhiệm luôn giữ tròn?

Có! Xin thưa rất nhiều!  
Hăm chín năm giáo điều  
Bàn tay đảng đỏ máu  
Tội dân tôi bao nhiêu!  
Ý Nga, 16.2.2004.

(THÁNG TƯ VÀ NHỮNG CÂU HỎI)  
Em thổi bập bùng ngọn lửa lên  
Cho anh, cho chị... từng lênh đênh  
Biển Đông năm ấy người trôi xác  
Rong biển năm này xanh sắc thêm.

Em cầm chân nhang, nhìn khói bay  
Run run, sắc đỏ loang tay gầy,  
Máu anh, máu chị... còn in dấu  
Những phút kinh hoàng, phận chẳng may!  
Ý Nga, 18.1.2003.

(TƯỞNG NIỆM)

Xin mời nghe nhạc ở “link” sau đây:

[https://www.youtube.com/watch?v=hy3\\_OSkBap4&list=PLkwr6k7p11ePsrJPqispWoZ0\\_krXN00IJ&index=73](https://www.youtube.com/watch?v=hy3_OSkBap4&list=PLkwr6k7p11ePsrJPqispWoZ0_krXN00IJ&index=73)

<http://www.danchuca.org/128kbps/ThangTuTuongNiem.mp3>

Chắc không ai có thể trả lời chính xác cho những câu hỏi trên và nhiều câu hỏi “rối ren” khác trong thơ văn của Ý Nga, những câu hỏi mà đảng CSVN rất muốn quên đi, hoặc muốn xem như là chưa bao giờ từng xảy ra, chứ đừng nói đến là trả lời.

Tôi đã đọc nhiều thơ văn viết về những chuyến vượt biên, vượt biển, vượt thoát... kinh hoàng của Người-Ra-Đi, viết về cuộc sống “*từ người xuống vượn*” của Người-Ở-Lại, nhưng không có một bất hạnh cá nhân nào có thể sánh bằng sự bất hạnh của cả một dân tộc Việt Nam, kể từ Tháng Tư năm đó.

\*

Hãy cho tôi đọc tư tưởng sâu sắc nhất của một người cầm bút viết về Tháng Tư (Tháng-Tư-Của-Dân-Tộc chứ không phải tháng Tư của gia đình họ), tôi có thể đoán được lý tưởng đấu tranh của họ sẽ bền bỉ ra sao:

*Mưa đêm buồn quá! Mưa đêm!  
Kìa cơn gió lộng, càng thêm nhớ Nhà  
Ba mươi năm đã trôi qua  
Mưa đêm, ai khóc san hà bất an?”  
(MƯA ĐÊM)*

*“Cuối bài thơ em chấm  
Một dấu hỏi thật đau  
Bây giờ và mai sau  
Ai trả lời em được?”*

*Chọn con đường gió ngược  
Vắng vẻ, lạnh tứ bề,  
Dốc cao vất vả ghê!  
Bao giờ về đến đích?”  
(MỘT DẤU HỎI)*

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:

<https://www.youtube.com/watch?v=skpMP8ancqo&list=PLRA5iDXaKmqfi0Dh8Zh1Ai0z4PYRC5gzW&index=21>

<http://www.danchuca.org/128kbps/MuaDemVaMotDauHoi.mp3>

Có lẽ không có nhà thơ nào viết những vần thơ về Tháng Tư đều đặn và ray rứt hơn Ý Nga! Qua đó, những bất hạnh cá nhân và gia đình đã trở thành vô nghĩa, nhường chỗ cho những ưu tư về dân tộc đất nước. Nhà thơ không ngần ngại điểm mặt bạo quyền cộng sản, là thủ phạm đưa đất nước đến bờ diệt vong:

*MỘT THÁNG TƯ  
Giấy bút nhẹ tênh, chữ nghĩa chần chừ  
Chuyện mau đi chứ! Giữ Lửa Tháng Tư!  
Xin đừng vui hưởng đời sống riêng tư?  
Chẳng lẽ buồn hoài một đời xa xứ?  
Ý Nga, 1.4.2008*

*HỎI THƠ  
Thương dân tộc, thơ nhắc em suy gẫm,  
Trời tự do, hồn lại nhớ cố hương,  
Ôi quê hương! Bao giờ mới tự cường  
Khi cộng sản vẫn cường quyền, khát máu?  
Ý Nga, 6.10.2006.*

**VIỆT NAM ƠI!**

*Đêm trăng sao vàng vặc  
Không một ánh hỏa châu  
Mà em với đêm thâu  
Còn ưu tư trầm mặc.*

*Nhớ về ngày thơ ấu  
Khói lửa xám một màu...  
Nay hòa bình từ lâu  
Vẫn còn xương thối máu.*

*Tiền nhân và con cháu  
Ai tận lực? Ai không?  
Ai người sẽ góp công  
Vung giùm thanh gươm báu?  
Việt Nam ơi! Việt Nam!  
Ý Nga.*

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:

<https://www.youtube.com/watch?v=xTqULnAGBw8>

<http://www.danchuca.org/128kbps/VNOiVN.mp3>

Đọc những vần thơ đấu tranh Ý Nga, tôi không thấy những sáo ngữ thường tình, những cường điệu có tính kích động suông. Ý Nga làm người đọc lắng đọng với những suy nghĩ rõ nét của một người dân yêu đất nước mình tha thiết. Những suy nghĩ đó không phải chỉ đến từ những câu hỏi của Tháng Tư, Ý Nga còn tìm về những bài học lịch sử, công ơn tiền nhân đã hy sinh xương máu gìn giữ từng tấc đất để nhắc nhở chính mình phải vững bước, đừng “mềm lòng nhi nữ”, mà phụ lòng tiền nhân:

**ĐỌC THƠ TIỀN NHÂN.**

*Nâng thơ nếm như người nghiên cứu rượu  
Vận ngào hương. Ôi! Quý mến từng lời!  
Thơ hùng khởi, trang sóng sánh ánh người  
Men chan chất bao mảnh đời buồn tủi.*

*Ôm thơ uống, như Lưu Linh đắm đuối  
Thơ cay nồng, ngon ngọt vị Yêu Quê  
Tổ Quốc ơi! Bao người dọn đường về  
Sao có kẻ nỡ đem lòng phản quốc?*

*Nâng niu mãi bao hương linh oan khuất  
Đóa trầm hương như roi quất vào tim,  
Như kim đâm, nhắc nhở một Lối Tìm  
Ngày trở lại không mềm lòng nhi nữ.*

*Nâng thơ uống, thơm lừng trang Hùng Sử  
Hịch tiền nhân: mỗi chữ mỗi Lệnh Thư!  
Em ngân nga, say từng ý, từng từ*

*Thơ: hương rượu, người: hương chi cho xứng?*  
Ý Nga, 16-10-2011.

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kxu4KHgOmJ0>

<http://www.danchuca.org/128kbps/DocThoTienNhan.mp3>

*“Sao có kẻ nữ đem lòng phản quốc?”*

Vâng!

Theo thời gian, nhiều ngòi bút đã không còn “sắc bén”, có những “cây đại thụ” đã biến thành lau sậy ngã nghiêng, trơ trẽn... quay lại cầu cạnh phường phản dân hại nước. Sẽ có kẻ cho rằng Ý Nga “cực đoan” khi dùng chữ “*phản quốc*” cho một số trường hợp. Và những người này sẽ càng tin là Ý Nga “*cực đoan*” thật, khi biết Ý Nga dù rất yêu thương người mẹ già còn ở lại trong nước, nhưng nhất định không về Việt Nam, bao lâu Cộng đảng còn cai trị. Đối với tôi, đó là một lời nguyện tối hậu, mà chỉ có những ai thấu hiểu được tầm mức nguy hiểm của “*Quốc Nạn Cộng-Sản*” mới có thể tự “*dấn thân*” một cách tuyệt đối như thế:

*-Chị về, cương gửi gì xinh?*

*Chị cho em biếu Thương Binh ít quà*

*Vui xuân, quên cảnh mù lòa*

*Sang năm em lại bánh, trà gửi thêm.*

\*

*Chị hỏi: -Em đi có nhớ nhà?*

*Chị ơi em nhớ mỗi đài hoa*

*Thẹn thùng trinh nữ bờ mi khép*

*Nghịch ngợm mỗi lần tay lén thoa.*

*Chị hỏi: -Em đem theo những gì?*

*Chị ơi theo mỗi bước em đi*

*Bụi tre, bó mạ xanh mùa cấy*

*Đất Mẹ thương hoài lấm lụy bi!*

*Chị bảo :-Sao em chẳng trở về?*

*Chờ xuân! Em nhắc lại lời thề*

*Bao năm rẫy búng lia như thế*

*Xứ lạ đem trồng úa tái tê.*

*(Thơ Ý Nga - CÂY ÚA CHỜ XUÂN)*

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:

<https://www.youtube.com/watch?v=E2ctVesL1hA>

<http://www.danchuca.org/128kbps/MaiChiVe.mp3>

Những người cho rằng Ý Nga “*chống Cộng cực đoan*” sẽ nghĩ gì, nếu họ nghe được từ những người đã từng quen biết và sinh hoạt gần gũi với gia đình Ý Nga, giống như tôi đã nghe được, rằng tấm lòng của Ý Nga dành cho Quê Hương Dân Tộc không phải chỉ chứng minh qua thơ văn, mà còn qua cách sống thật đơn giản của chính mình vào mỗi Tháng Tư, như một chia sẻ tối thiểu nào đó với thân phận nghiệt ngã của hàng triệu “*thuyền nhân ty nạn*”, đã “*đổi đời*” từ Tháng Tư năm đó. Không thể về Việt Nam để làm mất chính nghĩa của một “*thuyền nhân ty*

*nạn*”, Ý Nga đã dành trọn Tháng Tư mỗi năm cho hai tâm nguyện của mình, thứ nhất: ăn chay và cầu nguyện suốt Tháng Tư, gần như một nhà tu hành, và thứ hai: không sáng tác hoặc phổ biến bất cứ bài thơ tình nào trong tháng này, mà chỉ phổ biến thơ đấu tranh chống Cộng và vinh danh các chiến sĩ quân lực VNCH mà thôi. Theo những gì tôi nghe và biết được, thì có lẽ Ý Nga là nhà thơ duy nhất đã làm 2 tâm nguyện này bền bỉ liên tục, kể từ ngày vượt biên và định cư ở Ý năm 1980 cho đến nay. Sự việc này sẽ trả lời cho câu hỏi: Ý Nga “*chống Cộng cực đoan*”, hay đó là thể hiện tấm lòng yêu nước son sắt, và là lập trường chống Cộng kiên định, dứt khoát của người chọn thơ làm vũ khí: Ý Nga.

Chọn con đường đấu tranh là chọn con đường gian khổ, nhất là đấu tranh với một bạo quyền đang nắm trong tay cuộc sống cũng như quyền sinh sát người thân của gia đình mình. Vậy thì, khi nhà thơ Ý Nga ví von con đường đấu tranh mình đang đi là “*đường ngược gió*” cũng hãy còn là quá nhẹ:

*THÁNG TƯ CÒN BUỒN!*

*Kìa âm u, âm u*

*Ôi quốc nhục! Quốc thù!*

*Người quay về quá khứ*

*Người hư ngoan, ngoan hư?*

*Ta vẫn nhớ Tháng Tư?*

*Thơ bao nhiêu ngôn từ?*

*Nghĩa có nhiều hơn chữ?*

*Bao lời HỊCH ưu tư!*

*Bao “thi sĩ” nhuyển như*

*Dạy ta: “Nên hiền từ,*

*Đừng lên cơn giận dữ,*

*Hãy định vị, an cư!*

*Cứ vui, say, từ từ;*

*Ôm bọc tiền khứ khứ*

*Chuyện quốc gia đại sự:*

*Điếc, cầm, mù, vô tư!”*

*Đời thế ru! Thế ru!*

*Hôm qua người lao tù*

*Hôm nay “tù” tu... hú*

*Quốc thù sao bằng ‘tu’!*

*Kìa âm u! Âm u!*

*Ôi quốc nhục! Quốc thù”*

*Cờ Vàng còn đại trụ*

*Đại tỵ vào sĩ phu!*

*Ý Nga, 29-3-2012.*

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:

<http://www.danchuca.org/128kbps/ThangTuConBuon.mp3>

<https://www.youtube.com/watch?v=w21wcfxf15M&list=PLRA5iDXaKmqfi0Dh8Zh1Ai0z4PYRC5gzW&index=7>

Để che đậy tội ác và để đánh lừa những người có lòng nhưng còn ngây thơ, bạo quyền CS đã không ngần ngại sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào, kể cả tôn giáo, để đánh bóng chế độ và kêu gọi “hoà hợp, hòa giải”. Thực sự là với bản chất tàn ác cố hữu, chúng thẳng tay triệt hạ những người lên tiếng muốn thay đổi chế độ. Thế loại biếm thi chính trị của Ý Nga ra đời từ đó, để đấu tranh hữu hiệu hơn trên bình diện này. Biếm thi Ý Nga không phải chỉ kêu gọi đấu tranh suông, mà còn đi thẳng vào từng thủ đoạn chính trị lừa bịp, để giúp mọi người hiểu rõ và tránh đi vào cái bẫy tuyên truyền của chúng, như thủ đoạn tôn vinh “*tư tưởng bác Hồ*” của đảng CSVN. Chúng ta hãy cùng nghe Ý Nga lên án:

*“Canada, 12-2-2012*

*Kính thưa Quý Vị,*

*Cả một dân tộc Việt Nam đang chìm trong màn đêm tăm tối và nổi thống khổ, duy chỉ có đảng Cộng Sản VN là đang giăng đèn, kết hoa vui chơi hưởng thụ bằng sự cai trị dã man, đi theo “*tư tưởng*” không có của một xác chết mà hà hiếp dân lành, cướp bóc, bán dân, bán nước và trải thảm đỏ rước bọn Tàu Cộng vào xâm chiếm quê hương.*

*Mọi tiếng nói cho công lý, cho nhân quyền tại quốc nội đều bị bóp nghẹt! Mọi tiếng kêu thống thiết của người dân và cho người dân cũng đều bị bọn chúng bịt miệng, trong đó có tiếng nói và tiếng hát của những người Nghệ Sĩ còn có một lương tâm khi biết nhìn và biết đau theo niềm đau của đồng loại.*

*Ý Nga xin cùng chia sẻ với những người Nghệ Sĩ Chân Chính và với dân lành niềm đau này.*

*Xin hãy khích lệ tinh thần và ủng hộ hết lòng những CHIẾN SĨ GAN DẠ trong nước, để họ có thể viết lại một trang HÙNG SỬ CHO VIỆT NAM.*

*Kính*

*Ý Nga”*

*TƯ TƯỞNG?*

*Xác sinh thối bốc lên mùi “*tư tưởng*”\**

*Đảng dựng tường sai con cháu tán dương*

*Cuối Đường Cùng khua kèn trống phô trương*

*Lộ chân tướng rặt một phường bán nước.*

*Đường Tranh Đấu hãy cứ đều nhịp bước!*

*Chớ dưng chân, đừng ao ước viễn vông,*

*Giặc với ta không dung dị, hòa đồng*

*Bày trận chiến: phản công, thế đánh mạnh!*

*Phi chính nghĩa, Cộng suốt đời ngang ngạnh*

*Ta tâm thành, không ngờ nghệch Mác, Lê;*

*Không ngoại lai, lắm chủ nghĩa phường hề*

*Miệng vô sản, tay quơ quào cướp bóc.*

*Gương tiên tổ bao công lao khó nhọc*

*Nước, nào cần Bọn Thất Học trị dân?*

Mỗi đảng viên một mất gốc, vong thân  
Đồng chí... rận nên san hà mạt vận!

Hãy cảnh giác trước những trò “kiều vận”!  
Chững chạc giùm, chớ ngỡ ngác cả tin!  
Vi quê hương, dân tộc: gắng giữ gìn  
Không cuồng tín kỳ thị nhau tôn giáo.

Chúng trâng tráo thuyết vô thần kiêu ngạo  
Nhưng đem Hồ gian xảo đặt vào chùa  
Sư “quốc doanh” nham nhúa tụng kinh hòa  
Toàn đối trá! Thật nực cười: tư tưởng?  
Ý Nga, 9-3-2011.  
\*“Tư tưởng” Hồ Chí Minh

Xin mời nghe nhạc ở link sau đây:  
<https://www.youtube.com/watch?v=fze5V04Ggo0>  
<http://www.danchuca.org/128kbps/TuTuong.mp3>

Thêm vào đó, Ý Nga là nhà thơ nữ duy nhất đã dùng dòng thơ của mình, ngay từ đầu năm 2009, để vẽ ra một “bản đồ chiến lược” nhằm báo động với mọi người về thế trận mà giặc Bắc đang bày ra với dự án “*beau-xite Tây Nguyên*” đi kèm với việc lấn chiếm Biển Đông của Việt Nam, mà ngày nay mọi người đều thấy rõ tầm nguy hại chiến lược này của Trung Cộng. Điều này đòi hỏi việc theo dõi những biến cố thời sự chính xác, và khả năng nhận thức trước những gì sắp xảy ra. Sự phối hợp tài tình giữa thơ ở thể loại biếm thi và chiến lược trong bài thơ này là một ngạc nhiên thú vị khi tôi chọn bài dưới đây để phổ nhạc:

Phá ách xâm lăng: Lê Thái Tổ!  
Dẹp thù hiển hách: Trần Nhân Tông!  
Quang Trung đánh Mãn: tan hồn phách!  
Phá Tống, bình Chiêm: Lý Nhân Tông!

\*

Máu tô hùng sử còn không,  
Mà quên công khó Cha Ông? Tà quyền?  
“Tây Nguyên”! Biến động Cao Nguyên!  
Dân gào tiếng thét: Chủ Quyền Việt Nam!

\*

Một “bầy” học dở, bỏ làm  
Hoàng, Trường Sa mất chẳng thềm bần tâm  
Đường Lào, Cam Bốt: mạt Nam,  
Phía tây: Tàu cũng tham lam “mua” rồi!  
Bắc phương chỉ cần hờ “Môi”  
“Răng” Bác, “răng” Đảng? Ôi thôi sá gì!  
Nguy cơ mất nước? Chí nguy!  
Hồ Ba Giang, “Beauxite” đò: lợi chi quốc phòng?

**#68 HUÂN CHƯƠNG THÍNH THỊ \* Thơ: Á NGHI- Nhạc: Ý NGUYỄN- Hoà âm và hát: HỒNG ÂN**

Trông Si

Lêch Đất

Họ hoang mang mãi, phân vân:

-Đời người ngắn ngủi, hoa tàn đời nhau?

Chọn chàng hàng xóm sân sau

Hay người thành thị qua cầu xa xôi?

-Chọn nàng tin tưởng vào tôi

Hay tôi tin tưởng? Sóng đời hết đời!

Nàng tôi yêu đến nghiêng trời

Hay nàng lêch đất: lời mời phu thê?

Sao mà thương họ khổ ghê

Đời đang thanh thản lại mê... ngục tù

Mai này sáng mắt, hu hu

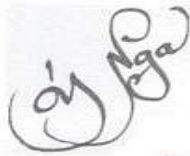
Hết tuần trăng mật, âm u đáng lòng!



# Dư Mực

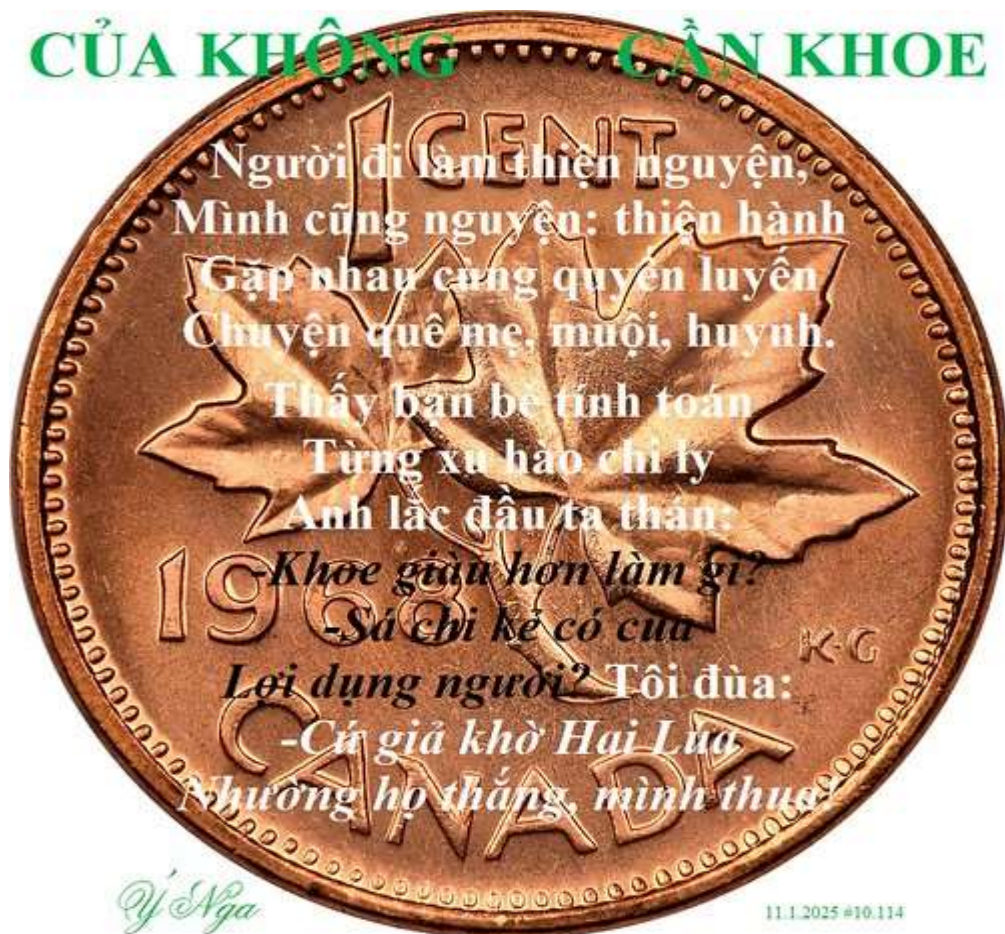
*Bực mình bình mực lem nhem  
Châm vô lại đồ lăm lem giấy vàng  
Vừa xong thì bút một trang  
Hóa thành "họa" \* phẩm khoe khoang... giấy Tàu!*

Nói lái: bực mình/bình mực  
Họa: tai họa



11.1.2025 #10.148

## CỬA KHÔNG CẦN KHOE



Oy Nga

11.1.2025 #10.114

# Tan Hạp Về Khuya

Trăng giăng mây che mờ  
Lạc loài một chú thò  
Lần theo ngõ quanh co  
Thành thoi dạo trong gió.

Mà sao em có rơ  
Trong giá băng tuyết trắng  
Tâm lo nghĩ dày vò  
Chân đi, hồn ngơ ngẩn.

Tai như vọng tiếng đàn  
Của chàng trong tiềm thức

Áo mờ như vàng trắng  
Đang theo em cùng lối.

Thêm một đêm không chàng  
Một mình trên đường vắng  
Em nổi nhớ ngón ngang  
Theo từng cơn gió lạnh.

Lệ nào mặn đơn thân,  
Giọt nào tan vào tuyết,  
Giọt nào đón mừng Xuân  
Không mai vàng, lân, pháo?

11.1.2025 #10.182



*Á Nghi*





## 1-ĐỘC LẬP CHỖ NÀO?

Trong 50 năm qua, nhìn lại đoạn đường đã đi, đồng bào trong nước và người tỵ nạn chúng ta đã thấy rõ sự mỉa mai của 2 chữ “*độc lập*” mà Hà Nội luôn tuyên truyền xảo trá.

Độc lập hay là sau khi cả miền Nam bị... đập lộn\* tan nát thì “thống nhất” cả nước chẳng thấy có chuyện gì lạc quan, chỉ thấy toàn những điểm ngậm ngùi chua xót cho cả dân tộc phải sống trong một chế độ lấy Tam Vô làm cứu cánh, đập đổ tất cả những giá trị tốt đẹp để thay thế bằng độc tài, áp bức và kèm kẹp:

Toàn chuyên gia, học giả

Có ai học... thật đâu!

Làm chi cũng bậy bạ

Hút máu dân làm giàu!

Sau 50 năm bị “giải phóng”, nhìn về ngày Tết Nguyên Đán gần kề năm nay ở Quê Nhà, khoan hãy nói đến những “*Đại lý du lịch*” dành cho giới thượng lưu con ông cháu cha, hay những “*Môi giới lao động*” dụ dỗ dân nghèo đi làm lao nô và bán dâm xứ người; chỉ cần lắng nghe những tiếng rên thống thiết từ đầu năm 2025 với cái “*Nghị Định 168*”\* hốt bạc mới nhất

của đảng thì ai cũng đoán được chắc chắn không ít dân nghèo năm nay sẽ “ăn” Tết no nê trong những căn nhà tồi tàn, ôm những tấm giấy phạt được ninh, nhừ, hằm, kho, xào, hấp hoặc... phơi khô liều mạng vì không có tiền nộp cho đảng mà rên rĩ cùng họ hàng bà con nội ngoại vào 3 ngày đầu năm.

Tóm tắt theo dư luận trong nước của người dân thì đây là một:

*“Nghị Định có hiệu lực từ 1.1.2025, chỉ có 5 ngày sau khi được thông qua, để thực thi thủ tục hút máu dân, bóc lột và làm lợi cho lực lượng Công An một cách gấp rút, với mức xử phạt mới gấp 50 lần so với cũ (tương đương 218% thu nhập bình quân hàng tháng của người dân VN, so với Nhật 2,93% và với Đức 9,6%), làm gia tăng tệ nạn tham nhũng: phiếu phạt được công an trực tiếp viết và đưa cho người vi phạm, đã trở thành công cụ cho cơ quan quyền lực tận thu ngân sách, tạo nên sự hỗn loạn và phẫn nộ của người dân.*

*Sau 1 tuần, chỉ riêng Sài Gòn đã tận thu được 42,5 tỷ đồng và Hà Nội được 14,3 tỷ đồng”*

Ngoài ra, Bộ Công An còn bày trò dân đấu tố nhau qua cách chi tiền thưởng để nhận tin “Thợ săn tiền thưởng” tố cáo tội phạm từ các giao lộ đã bị chụp ảnh và tố giác.

Ngược lại, các cán Xám-Tốt-Mạo\* trong các dinh thự nguy nga tráng lệ thì lại rung đùi ngồi đếm tiền trên những chiếc ghế gỗ quý được chạm trổ công phu, cửa đục từ những khu rừng nguyên sinh quý giá, hí hửng xúm chia chác nhau những bao lì xì hậu hĩnh nhờ chấm mút được từ Nghị Định... Tám-Sột-Máu\* này:

Kể ra công an 2 thành phố này hốt bạc 56,8 tỷ đồng chỉ trong 1 tuần lễ thật là dễ dàng!

Tết còn phát tài gấp mười lần thế nữa nhé!

Năm 2025 công an Việt sẽ lãnh huy chương... công-an-tư-sản và năm 2026 giao thông Việt sẽ... tê liệt chằng?

Mặc dân kêu cầu cứu

Chẳng ai che chở cho

Cả đảng bận chăm chú

Bạc vàng đếm, đong, đo...

\*

“Độc lập” kiểu gì mà tên nào lên nắm quyền cũng phải bò sang châu Tàu Cộng, rồi ký kết những điều hoàn toàn bất lợi cho VN?

Gần đây nhất là sự ngây thơ tình nguyện hiến thân vào “bẫy nợ” «Hai hành lang, Một vành đai» mà Việt-Tàu đã thông qua năm 2004 (hành lang “Côn Minh-Lào”).

Ngày 19 và 20.8.2024: Tô Lâm “*Tuyên bố chung*” điều 7 với Tàu Cộng:

“*China và Việt Nam ký kết 14 thỏa thuận nhằm tăng cường thương mại và kết nối biên giới, đặc biệt là kế hoạch đường sắt*”, giúp Tàu Cộng bành trướng âm mưu “*dùng các tuyến đường sắt, đường cao tốc và hải cảng xuyên Á để nối các tỉnh Vân Nam, Quảng Tây (của Tàu) kết nối:*

- Với các hải cảng trọng điểm Hải Phòng và Hà Nội,*
- Mạng lưới đường sắt Việt Nam với tuyến đường sắt xuyên Á, thông qua Tàu, và*
- Mạng lưới đường sắt ASEAN, thông qua Lào và Cam Bốt.*”

Có cả một âm mưu chiến lược lớn trong việc Tàu vẽ ra những đường “*Lưỡi Bò*” (liệu sau này có Lưỡi Trâu, Lưỡi Voi không?), chuẩn bị cho kế hoạch tung hoành ở biển Đông, thống trị mọi huyết mạch giao thông quốc tế như:

“*Tuyến tàu chở hàng Trùng Khánh-Hà Nội hiện đã kết nối Việt Nam vào hành lang thương mại quốc tế đường bộ, đường biển mới, International Land-Sea Trade Corridor (ILSTC), là một hành lang thương mại và hậu cần có trung tâm hoạt động ở Trùng Khánh và kết nối với 190 cảng ở 90 quốc gia:*

Cướp cả những chén cơm thiu

Rung đùi hưởng “mâm đại yến”

“*Một vành đai*” chết rất nhiều,

“*Một con đường*” triệu bất thiện!

Thử hỏi ai đại, ai khôn, ai công rắn vô nhà với sự “*Thúc đẩy xây dựng những Vành đai và Con đường*” nộ mạng cho Tàu:

-Lào Cai-Hà Nội-Hải Phòng.

-Lạng Sơn-Hà Nội-Móng Cái.

-Hạ Long-Hải Phòng.

-Côn Minh-Lào-Bangkok (ở giữa) Hà Nội-Hải Phòng (*kết nối cảng Phòng Thành Cảng ở vùng duyên hải Quảng Tây*)

-Qua Miến Điện, Thái Lan (phía Tây);

-VN, Cam Bốt, Thái Lan (phía Đông)

-Kéo dài xuống phía Nam tới Malaysia và Singapore.

Xâm lăng, ngoan cố, giáo điều

“*Tơ lụa*” trải “*đường*” diệt chủng  
“*Lưỡi bò*” chiếm biển: quái chiêu  
Lừa người, my dân, vợ vét.

Rồi tuyến đường sắt giữa Việt Nam và Lào (nối với tuyến đường sắt hiện có giữa Tàu và Lào) đang được nghiên cứu.

“*Tăng cường Quan hệ Đối tác Hợp tác Chiến lược Toàn diện*” kiểu gì mà toàn là những “*Con đường tơ lụa*” hứa hẹn sẽ nhuộm máu dân oan để phục vụ cho tham vọng vô nhân của Bắc Kinh:

“*Hàng hóa có thể từ eo biển Malacca đi bằng đường biển vào Quảng Tây, rồi từ đó được chuyển vào sâu trong lục địa Trung Quốc, tránh đi qua eo biển Đài Loan, Bắc Kinh vẫn có thể vận chuyển thực phẩm và nguyên liệu thô qua kênh đào này, ngay cả khi toàn bộ tuyến đường Biển Đông, từ Hồng Kông đến Hoàng Hải, bị ngăn chặn*”.

Lại còn:

«*Hai bên nhất trí thúc đẩy kết nối chiến lược phát triển giữa hai nước, thực hiện hiệu quả kế hoạch hợp tác gắn sáng kiến Việt Nam «Hai hành lang, một vành đai» với sáng kiến «Một vành đai, một con đường» của Trung Quốc; đẩy mạnh «kết nối cứng» về đường sắt, đường cao tốc và cơ sở hạ tầng biên giới; Trung Quốc cũng cam kết hỗ trợ Việt Nam trong việc phát triển quy hoạch các tuyến đường sắt, khổ tiêu chuẩn*».

Chuyện gì người thiện hoan nghênh

Thì Bắc Kinh đều đá kích

Tội ác Tàu cộng lênh khênh

Dọa ai: - “*Chớ đùa, đừng nghịch*”?

Bất cứ quốc gia tiên tiến nào đã ngây thơ tham gia vào dự án “*Vành Đai và con đường tơ lụa*” của Tàu Cộng cho đến giờ này đều đã sáng mắt ra trước những thủ đoạn, trong đó có cả nước Ý là một ví dụ điển hình.

Trong khi cả thế giới đều muốn tách ra vì đã... chóa mắt muốn mù với “*Con đường tơ lụa*” đỏ thâm hiểm, nhuộm máu các quốc gia ngây thơ thì đám con cháu “bác” cứ ra rả khoe công ơn của kẻ đã đưa dân tộc đến bờ vực thẳm hôm nay: Hồ Chí Minh!

Cộng đảng quên lửng bài học “Ngàn năm nô lệ giặc Tàu”, a thần phù ôm chặt một mối tình “Môi hở, răng lạnh” tanh tươi mùi xú ối.

Chẳng thể nào hiểu nổi cách làm chính trị đại ngu, không nghiên cứu lịch sử để học hỏi gương sáng tiền nhân?

Cộng sản ngang ngạnh, tà quyền

Xuyên tạc, bóp méo, giả dối

Thật ổng công vua Lê Đại Hành đã “Phá Tống, bình Chiêm” khi xưa để cha ông của chúng được hưởng thanh bình thịnh trị!

\*

Sau ngày 30.4.1975 là hạnh phúc của miền Nam chấm dứt ngay, quả thật cả nước đã “được”:

-Thống nhất... đói nghèo.

-Độc lập... lạc hậu.

-Đảng được tự do... cắt đất dâng giặc Hán, tham nhũng, nhận hối lộ và đẩy dân ra xứ người lao nô.

Nói chi là mất Hoàng Sa, Trường Sa! Thử hỏi từ Nam chí Bắc hôm nay, mảnh đất nào Việt Cộng còn đang tự kiểm soát? Thử hỏi cái mốc 50 năm của đảng đã hết thời chưa với:

-Tệ nạn tham nhũng đã đục rỗng cả một guồng máy cai trị độc đảng từ trên xuống dưới.

-Kinh tế bế tắc không còn một lối thoát nào ngoài sự dựa dẫm vào ân huệ bố thí của Tàu Cộng.

-Lòng dân uất nghẹn.

-Tuổi trẻ bị ru ngủ trong bê tha nhậu nhẹt khắp hang cùng ngõ hẻm, cá độ thể thao, ma túy, hút sách, cờ bạc.v.v... thế thì lấy đâu ra anh thư, anh hùng đủ bản lĩnh và nhân lực để lật đổ chế độ thối nát kia trong khi bao nhiêu tướng hùng, sĩ quan giỏi và những người Lính VNCH tài ba trong nước đều bị chúng hủy hoại hết rồi:

Cộng sản nào cũng “cấp tiến”

Bán cả đất nước vì tiền

(Tiến vào Nam, miền Bắc: cấp

Thương dân vượt ải truân chuyên!)\*

Ác đảng cấp, tiến hãnh diện

Lương dân truân chuyên, thụt lùi

Láo chuyện trên trời, dưới biển

Đất liền giặc tiến, đảng... lui!

Cấp tiến: tiến, cấp.

Ai cấp?

\*Nam tiến: sau 30.4.1975 Bắc Việt cưỡng chiếm miền Nam VN xong là vào cướp hết của chở ra Bắc.

## **2-XÂM LĂNG, CƯỖNG CHIẾM VÀ BỨC TỬ**

Nếu với cú đầu nhấn nhện, van xin nài nỉ vẫn không xong, dân đành bỏ thành phố, chạy về quê mưu sinh thì sao?

Nói chi chỉ là những dòng sông đã từng giúp cho cả vùng đồng bằng ấm no như sông Cửu Long đã bị bức tử, còn bao nhiêu chuyện đại sự quốc gia cũng đã đồng loạt bị những “đỉnh cao trí tuệ” phá hoại và bức tử hết cả rồi!

Dưng không cả một miền Nam trù phú, thịnh vượng của chúng ta bị cưỡng chiếm, bị bức tử bằng bạo lực, bằng độc tài chuyên chế, bằng chính sách ngu dân và bần cùng hóa.

Việt Cộng bất tài chẳng những không làm được gì ích nước lợi dân cả mà còn cướp bóc miền Nam một cách trắng trợn để ăn chơi trụy lạc. Chúng nằm chờ và ăn chặn những người con hiếu thảo trong Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Hải Ngoại gửi về mỗi năm hàng 10 tỉ đô để san sẻ nỗi khổ của thân nhân trong gia đình. Thử hỏi bốn phận của đảng đã làm gì để nuôi những đồng bào không có thân nhân vượt thoát tìm được tự do, ngoại trừ sự bán Nước và đẩy dân ra lao nô xứ người nuôi chúng?

Bây giờ thì người dân đã rõ bên này và bên kia bờ Hiền Lương chủ nghĩa nào... hiền và chế độ nào bất... lương rồi! Bàn chi đến chính sách ngoại giao “*Cây Tre*”... mục mà không hề quân tử như... trúc?

Xúm bày trò nham hiểm

Bắt dân: “*Phải lặng im,*

*Lao động và tiết kiệm!*”

Dưới gọng xiết búa liềm.



### **3-LÀM CHÍNH TRỊ NGÂY THƠ**

Từ bài học “Việt Minh” trở đi, mấy kẻ vô tri thức sáng mắt ra với Cộng khi đã ngây thơ đầu quân dưới lá cờ “*Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam*” từ ngày 20.12.1960?

Họ đã được đi dưới bóng của 3 màu xanh, đỏ, sao vàng này thêm bao nhiêu năm sau khi quân xâm lăng cưỡng chiếm miền Nam?

Nó bị khai tử lúc nào mà im ắng quá không kèn, chẳng trống?

Sao không thấy họ được đảng CS VN bố thí cho một đảng đối lập để được... đập lối\* nô lệ ngay từ trong trứng nước?

Bức tử VNCH không chỉ đơn giản là từ nước đi của những Con Cờ trên Bàn Cờ Chính Trị Thế Giới mà còn có sự góp công không nhỏ của bọn phản chiến, nằm vùng, thiên tả, thành phần thứ III.v.v... nhẹ dạ tuân theo lệnh của Bắc Bộ Phủ.

Có nhẹ dạ đến đâu thì chị em phụ nữ miền Nam chúng tôi cũng không thể nào tin tưởng thêm một lần nào nữa trong đời về cách “*giải phóng*”: từ ấm no, hạnh phúc ra đói khát; từ độc lập ra nô lệ kiểu này.

Ai nhờ họ xâm lăng?

Ai xin họ “*giải phóng*”?

Miền Nam đang hạnh phúc tự nhiên bị cưỡng bức lao động, cướp sạch tài sản, đuổi vào các khu “Kinh Tế Mới”, ép bỏ học, đẩy thanh niên sang xâm lấn nước láng giềng. Tuổi trẻ nhìn đâu cũng thấy đói khát, be bết bùn sình trong những chiếc áo bà ba đen đũi, y phục bèo nhèo bụi nhủi bởi một chính sách tằm tối. Dưng không tuổi trẻ 20 của chúng tôi bị lá cờ đỏ sao vàng ụp xuống, không còn thấy được ánh mặt trời rạng rỡ trên cao:

Cộng đảng ham quyền, mê lộc,

Dân tình ta thán oan khiên.

My dân: “*Giảm nghèo, xóa đói*”

Kết quả? Đói nghèo triền miên!

### **4-CHỦ NGHĨA U ÁM, RƯỚC GIẶC VÀO NHÀ**

Dưng không miền Nam chúng tôi phải trải qua 4 năm “huấn nhục” không có lối thoát.

Có biết bao người như tôi đã uất hận tự tay chôn cất cô em gái 17 tuổi nơi vùng rừng sâu, nước đục vì mưu đồ cướp nhà, đuổi dân ra khỏi thành phố của Bắc Cộng? Có biết bao

người đã khóc vì mất con trên đường vượt biển như chúng tôi chỉ vì cơn hồng thủy dã man do Hồ Chí Minh và đồng đảng tạo ra?

Tất cả những biến cố lịch sử do đảng cộng sản Việt tạo ra đều đưa dân tộc xuống hố sâu tăm tối của “*xã hội chủ nghĩa*” với toàn là “*tượng đài*” và khẩu hiệu đỏ đối trá; với rừng rậm bị chặt phá không thương tiếc, với đồng bằng phì nhiêu đang màu mỡ, giàu phù sa nuôi dân bị ngập mặn một cách vô phương cứu chữa; với diện tích đất đai, hải đảo dần bị thu hẹp bởi giặc Hán; với bao trang Hùng Sử bị bôi đen, với đức tin tâm linh của mọi tôn giáo bị hủy diệt để thay vào chủ thuyết “vô thần”:

Đảng rước giặc, tiến vào: cấp!

Cấp mau, tiến mạnh độc quyền

Cộng Việt tình nguyện dâng hiến

Cộng Tàu tự đắc dĩ nhiên!

Vô thần sao đem Hồ vào thờ trong chùa và ướp một xác chết dâm dục, bắt dân xếp hàng quỳ lạy tôn vinh để hưởng từng ổ bánh mì quốc doanh bố thí trong cơn đói (nếu xếp hàng dài vào thăm)?

Vô thần sao đảng huấn luyện công an thành một hàng ngũ “*ni, sư, cha, thầy*” quốc doanh... đỏ chói, chui vào trụ trong các tôn giáo, trong những nhà thờ, chùa chiền lộng lẫy sắc màu có các “*thùng phước sường*” nuôi đảng ngày càng béo phì bụng to, mỡ đọng.

“*Sường*” đảng uống no nê còn “*phước*” thì dân lạy hoài, vái mãi chẳng được... Hồ độ trì.

50 năm nhìn lại: Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Chính Trị tại Hải Ngoại chúng ta, sau khi vất vả vượt qua bao nhiêu tang thương chết chóc, nhờ hưởng không khí tự do, no ấm đã ngày càng phát triển vững mạnh và thành công vượt bực; sánh trí, so tài cùng người dân của tất cả các nước “*Tư bản giấy chết*” thì bên kia bờ Thái Bình Dương, một “*Thế giới đại đồng*” của quân xâm lăng, cưỡng chiếm ngày càng đi thụt lùi xuống hố sâu xã hội chủ nghĩa, đúng như lời một Nhạc Sĩ đã nói:

“*Chắc chắn những giới trí thức đã lao vào “Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam”, “Thành phần thứ 3”, những kẻ phản chiến, nằm vùng.v.v... ở bên này vĩ tuyến, ranh giới giữa Nam-Bắc, đã cùng sáng mắt ra với chế độ tàn ác, dã man của Bắc Cộng!*”

Sáng mắt hay mắt họ hãy còn... tối tăm trước cảnh Cộng lụy giặc Hán hiện nay, với những “*Đặc khu*”, phố riêng của Tàu đầy cả 3 miền và cấm dân Việt bén mảng?

Giặc đã công khai chiếm lĩnh hết tất cả những điểm phòng thủ quan trọng của Bốn Vùng Chiến Thuật rồi mà những “*Anh hùng nhân dân*” không dám hé môi, sợ... hở:

Xưa “*anh hùng*” vẹo vọ,

Nay thọt rệu lắm vò

“*Địa đạo*” bò... chết bỏ

Quen thói theo thọt thò!

\*

## **5-NĂM MƯƠI NĂM QUỐC HẬN, NGƯỜI VIỆT ĐÃ SẴN SÀNG CHO ĐẠI SỰ CHƯA?**

Ước gì người dân quốc nội đã chuẩn bị sẵn sàng một Lực đủ mạnh để nhân cơ hội này biến con Đường Cùng thành một Đường Vùng Lên, thay vì cứ rậm rạp cúi đầu sợ hãi hay van xin.

Tiếc là quân số nhân tài có lập trường Quốc Gia chân chính, vững vàng, có lòng với quê hương ở hải ngoại chưa thống nhất thành một tập thể duy nhất, sẵn sàng khi hữu sự cần đến; trong khi bọn Việt gian, hoạt đầu chính trị đi hai hàng ngày càng lộng hành tìm cách vô hiệu hóa hào khí ngàn ngụt của người ty nạn từ thập niên 1980-1990, bằng những chiêu bài đánh phá, gây chia rẽ, chẻ những hội đoàn chân chính ra thành từng mảnh nhỏ, lấn chiếm từ từ bằng những danh xưng tương tự vàng vò, đồ ruột yếm trợ cho những chỉ thị của loài quỷ đỏ trong nước.

Chúng ta đã làm gì trong khi các thư viện trên thế giới đầy đầy những tài liệu do bọn khuynh tả viết về cuộc chiến anh dũng của miền Nam VN chống xâm lăng từ chủ nghĩa cộng sản, để giúp các em sinh viên, học sinh hiểu rõ khí phách hào hùng chống xâm lăng của miền Nam VN?

Thế chiến đấu của chúng ta hiện tại sẽ là một sự sai lầm lớn lao nếu Cộng Đồng xem nhẹ bọn Việt gian! Chúng có trăm ngàn lý do để biện minh hành động ngụy, tà, làm tay sai cho Cộng. Chúng ta đã là người Quốc Gia thì nhất quyết không thể sai lầm tin tưởng hoặc dung thứ cho hành động bán Nước, buôn dân được!

\*

Thật mừng và đáng kính là giới trí thức hải ngoại (đã không như bọn Việt gian: xuất hiện hay đăng đàn trên các “sân khấu”, ồn ào khoe khoang bằng cấp, chức vị) ngay từ những bước

đầu của cuộc sống tha hương ở các trại Tỵ Nạn Đông Nam Á, đến bao nhiêu quốc gia tạm trú trên toàn thế giới, cùng khởi nghiệp từ hai bàn tay trắng, cùng ôm bao nỗi đau mất mát, tang chế của thân nhân trong gia đình mà vẫn âm thầm đóng góp rất nhiều công sức tâm huyết vào việc xây dựng Cộng Đồng, đào tạo những thế hệ mầm non đi sau, qua những hành động thực tế để bảo tồn và lưu trữ kho tàng văn hóa của miền Nam VN trước năm 1975. Nhiều nhân sĩ đã từ từ ra đi theo tuổi già và bệnh tật, để lại niềm trân trọng và biết ơn vô biên nơi Cộng Đồng!

Trong khi ở quốc nội:

Cộng đem liềm, búa ra bừa

Bắt cả nước phải đồng ca

“*Hòa Bình*”: đại đồng nhóp nhúa

Thương ơi một mảnh san hà!

50 năm nhìn lại: chúng ta không thể tự hủy đi “*căn cước tỵ nạn chính trị*” của chính mình, với bao nhiêu trang sử oai hùng, thấm đẫm nước mắt ly tan, xót ca cay đắng, đã ẩn chứa bao kinh nghiệm từng trải của dòng người vượt qua cái chết để có được tự do nơi vùng Đất Mới hôm nay.

Chúng ta, những thuyền nhân đã trả bằng giá máu mới đến được nơi này, ai ai cũng phải ý thức sống sao cho không hổ thẹn với thế giới, trong tư cách tỵ nạn chính trị đúng nghĩa để tạ ơn Đệ Tam Quốc Gia đã cho chúng ta một chỗ dung thân.

## **6-NGƯỜI LÍNH VNCH VÀ “QUÂN ĐỘI... NHÂN DÂN”**

Đã có biết bao nhiêu người lính VNCH oai hùng hy sinh tính mạng, quyết tử thủ trên chiến trận để giành lại từng tấc đất cho dân?

Thương cho bao xương máu đã thấm vào lòng đất Mẹ để tự do được tồn tại!

Nhờ những người Lính VNCH ngày đêm đổ máu bảo vệ dân mà những sinh viên đại học, những nữ sinh trung học miền Nam với tuổi hai mươi chúng tôi mới được tung tăng vui sướng hưởng ấm no, hạnh phúc; được an bình học hành cùng bạn bè, trong tà áo trắng trinh nguyên, trên guốc mộc chân chất, ngày ngày cắp cặp mang toàn những sách vở quý giá, phong phú, của một nền giáo dục đạo đức, nhân bản.

Thật là thương cho những người Lính ưu tú yêu nước, thương dân ngoài trận địa!

Những thân nhân ruột thịt của Quân Lực VNCH chúng ta đã bị bọ bán dân, hại nước bắt bớ, tù đày, cưỡng bức và giết hại dần dần trong những trại tù khổ sai từ Nam chí Bắc. Bao

nhà gia đình phải cùng mang gông “Ngụy” nặng nề, lê những bước chân xiềng xích trên cả 3 miền, với phần thể xác bị đọa đày đến kiệt sức trong những nhà tù “Cải tạo” oan ức! Vậy mà vừa được hưởng tự do là họ lại sẵn sàng dẫn thân cùng Cộng Đảng, với tấm lòng “*Bảo quốc, an dân*” đã từng được thế giới kính phục ngoài trận chiến và nuôi dạy con cháu học hành thành công, cùng góp sức tiên phong trong nhiệm vụ giữ cờ, giữ Lửa Đấu Tranh.

Gần 50 năm qua, có những bậc tri thức (tri: không dấu), thầm lặng góp sức vào mọi khía cạnh: xã hội, giáo dục, chính trị, văn hóa, nghệ thuật, văn nghệ, báo chí, âm nhạc, thơ văn.v.v... cho đến ngày họ nằm xuống nơi xứ người mà không cần đến bất cứ một sự vinh danh hay trả công nào. Họ cùng thân nhân, gia đình phụng sự hết mình và hy sinh xả thân vì đại nghĩa, khiến cho thế hệ chúng tôi cũng tự ý thức tinh thần trách nhiệm để không bị ru ngủ theo cơn đại hồng thủy. Trong ấy, phải kể đến sự góp công lớn lao của những gia đình Chiến Sĩ VNCH hào hùng, thuộc tất cả các QUÂN, BINH CHỨNG cùng toàn thể QUÂN, DÂN, CÁN, CHÍNH và LỰC LƯỢNG CẢNH SÁT VNCH đã bảo vệ tự do cho miền Nam VN.

Ngược lại, đoàn “*quân đội*” đỏ kia đã... “đội” gì trong 50 năm say men “chiến thắng” với những “*Tướng toàn tâm tử*”, đội... những “ô dù” vĩ đại, xuất... “quân” tranh giành quyền lực để kinh tài, thủ lợi, bỏ ngỏ biên cương: trên rước giặc, dưới dọn đường rửa tiền, đưa con cháu trốn ra nước ngoài, tẩu tán tài sản?

“*Quân*” mở cửa cho giặc tràn lên ngòi chễm chệ trên các vọng gác quan trọng của 3 miền Nam, Trung, Bắc phải gọi là quân gì cho thỏa cơn tức giận của dân đây? Mắng là “*quân đội anh hùng nhân dân*” cũng là một cách chửi thề thâm thúy chẳng?

A ha! Đờ... “*quân... đội anh hùng nhân dân*”:

Toàn “*anh hùng giết giặc*”

Nên mới mất đất Nhà

Lắm “*công hàm*” bán Nước

Đảng vĩ đại cả ra:

Tà!

Ở đây xin miễn bàn về thành phần thiểu số, xin định cư theo diện “*Tỵ nạn chính trị*” nhưng lại chủ trương “*phi chính trị*”, ru ngủ thiên hạ trù mèn trốn trong một xó, hưởng đủ thứ phúc lợi xã hội từ đệ tam quốc gia cho định cư nhưng lại không muốn đóng góp bất cứ công

sức nào, cho bất cứ ai, để tri ân phước đức đã từng được hưởng. Họ dùng tiền ấy để đi đi về về VN, tình nguyện làm chiếc cầu-giao-lưu: “giao” đủ thứ, “lưu” tạp nhạp và nằm chờ thời cơ trở về nhận chức vị trên đầu dân.

Càng không thể nhìn vào một nhóm nhỏ Việt gian ăn lương Hà Nội, trà trộn vào Cộng Đồng nằm vùng, làm “báo”, làm “truyền thông” rồi vội vàng kết luận là “Việt kiều yêu nước, yêu xã hội chủ nghĩa”.

“Yêu” sao về không... sống với Cộng mà chạy trở ra xứ... “giãy chết” này?

\*

### **VIỆT NAM TRƯỚC NHỮNG BIẾN CHUYỂN QUAN TRỌNG TRÊN THẾ GIỚI**

Một nước Mỹ trong 4 hoặc 8 năm cầm quyền sắp tới của đảng Cộng Hòa, với những nhân vật chính trị khét tiếng về lập trường cứng rắn với Trung Cộng và chủ trương: “*Make American great again*”, *Nước Mỹ Trên Hết, đưa nước Mỹ trở nên hùng mạnh, an toàn và thịnh vượng*” có sẽ là nguồn cảm hứng cho những quốc gia bị Tàu Cộng xâm lăng thức tỉnh, trong đó có Việt Nam?

Nói chi đến anh ninh khi mà giặc có thể kiểm soát hạ tầng internet\* của quốc gia rồi. Hà Nội quả đã tạo cơ hội cho Bắc Kinh theo dõi, kiểm soát hệ thống thông tin để chúng dễ dàng thao túng!

Bất cứ ai quan tâm tới chính trị, ngày ngày theo dõi báo chí và truyền thông đều hồi hộp lo âu cho tương lai sắp tới: Mỹ-Nhật-Pháp-Anh-Đài Loan và Tàu-Nga-Bắc Hàn-Iran sẽ đi những nước cờ chính trị thế nào? Khó ai đoán được chính xác, mặc dù nước nào cũng đang chuẩn bị đối phó với mọi tình huống nguy cơ và bất ngờ nhất. Liệu rồi một VN nhu nhược hiện tại, hay cả Việt, Miên, Lào có sẽ là một con cờ thí, hy sinh cho sự bành trướng của bọn tà quyền sát nách?

Ôi Việt Nam!

Nơi mà trước năm 1975 cả thế giới đã ra sức hợp tác để ngăn chặn làn sóng đỏ tràn vào thì nay màu đỏ ấy đã nhòe cả sang vài nước lân bang.

Không ít người đã vạch trần sự dối trá của đảng csVN, mà nào chỉ có một, tất cả đều dối trá! Đảng dựng nên cả một cái gia phả “vĩ đại” rồi bắt dân phải đi theo con đường của “bác” mà “bác” là ai thì cả đảng và ông cố nội của đảng cũng trả lời rập khuôn như đám cháu, chắt,

chít dựa trên những gì đã bị nhồi sọ. Không có sự thật thì chúng sẽ đưa dân tộc đi về đâu khi ra tiếp xúc với thế giới tự do bên ngoài?

\*

Thưa quý Độc Giả,

Ý Nga luôn biết ơn những anh chị em nghệ sĩ, nhất là anh em trong Phong Trào Hướng Đạo có lập trường Quốc Gia kiên định, đã đồng hành, góp sức san sẻ với Cộng Đồng tại Thái, Ý, Canada và trên toàn thế giới; đã cùng đi và ủng hộ nhau vượt khỏi những suy nghĩ thường tình nhi nữ: thụ động hưởng thụ, vui thân trong bả vinh hoa tạm bợ, khoe khoang, đua đòi vật chất mà quên bao nỗi khổ của đồng bào trong nước.

Thế hệ chúng tôi, những thuyền nhân vượt chết ở tuổi 20 để tìm tự do, bây giờ ai cũng trên dưới 70 cả rồi.

50 năm nhìn lại, tuần vừa rồi một số anh em chúng tôi có dịp ngồi lại bên nhau trong một phiên họp, bàn chuyện chính trị và tình hình bi thảm hiện tại của quê hương, ai cũng thấy xót xa cho vận Nước. Thương cho bao người ở lại, không một ai được hưởng tự do, được phát triển tài năng theo ý riêng mà không bị theo dõi, ngược đãi, lợi dụng, kèm kẹp và kiểm soát.

Trong khi ngược lại, những gia đình do Cộng Đồng hải ngoại chúng tôi tạo dựng nên từ hai bàn tay trắng năm nào, nay đã để lại những thế hệ kế thừa thành công về mọi mặt, mang lại niềm tự hào chung cho dân tộc với niềm hãnh diện. Các em, các cháu đã trở thành những công dân hữu dụng cho xã hội:

### **TA PHẢI HƠN CỘNG!**

Cộng bò?  
Thầy trò ta đi!  
Trùm mền là chết cấp kỳ,  
Ta hơn Cộng nhờ dũng khí,  
Chính nghĩa, cô thầy khắc ghi.  
Hết đêm rồi sẽ đến ngày,  
Đem ngọt ngào thay đắng cay!

\*

Cộng biết đi?  
Thì ta chạy  
Đích đến rõ mặt hèn oai!

\*

Cộng chạy?  
Lập tức ta bay  
Mới thay kịp Cờ Ân Mà,  
Cờ Vàng giữ Thành tự tại  
Sẽ thu phục được người ngay!

\*

Chúng bay?  
Ta sẽ tàng hình  
Thay bóng tối bằng bình minh  
Cho dân thấy ta là Lính  
Không hề khinh xuất lộ trình!

\*

Thưa quý Bạn Trẻ Dấn Thân Vào Con Đường Đấu Tranh Cho Một VN Không Cộng Sản, Ý Nga ngồi viết những dòng này tại nhà một người bạn đấu tranh, cũng là một thuyền nhân, trong một không gian chật hẹp, gần giống như ở Lô Bốn vài thước của trại tỵ nạn Songkhla, Thái Lan năm 1979 (vài thước cho cả chục bọn trẻ chúng tôi chen chúc cùng rệp và ruồi muỗi). Trên chiếc bàn gỗ ọp ẹp, vẹo xiêu mà bạn mang từ ngoài vườn vào, kê tạm cho tôi có chỗ làm việc, viết lách trong khi bạn phải chạy lo cơm áo cho gia đình. Tôi ngồi một mình trong phòng lạ cả ngày, cạnh cái bàn quen quen của bạn, làm bằng gỗ thô đen đen đã bạc thếp màu, (tựa tựa chiếc bàn mà chồng tôi đã vứt củi ở bờ biển vào, đóng tạm cho tôi có chỗ sinh hoạt trong Lô 4 của trại tỵ nạn Thái), nên mới thảo mấy dòng đầu tiên là tôi đã xúc động trong nỗi nhớ chồng, với ý tưởng mà anh thường tâm sự với bạn bè:

*-Cũng may là hải ngoại đã không hình thành một Cộng Đồng từ những “Cận bã xã hội” như bọn Cộng rêu rao nên không thiếu những kẻ sĩ vẫn giữ vững lập trường cứng rắn, chung tay góp sức, gióng lên những tiếng chuông cảnh tỉnh, cùng nhắc nhau lưu truyền sự thật cho những thế hệ kế thừa hiểu và biết thế nào là sự tàn bạo của cộng sản.*

*Tiếc cho 4 năm thanh xuân tươi sáng của chúng ta đã bị nhồi sọ trong cơn “hồng thủy”, nhưng chúng ta đều may mắn được hưởng nền giáo dục nhân bản của miền Nam trong gần 20 năm. Nhờ vậy, mà thế hệ chúng ta ra hải ngoại đã có được một hành trang quý báu: biết ngưỡng mộ các vị anh hùng, anh thư từ thời lập quốc và đánh đuổi ngoại xâm; biết tri ân tiền nhân, hiểu rõ bốn phận phải giúp ích và phụng sự xã hội không ngừng nghỉ; biết kề vai cùng anh em gánh vác trách nhiệm bảo tồn và giữ gìn văn hóa Việt nơi xứ người, đào tạo thế hệ trẻ biết hưởng thụ, tự lực cánh sinh, rèn nhân cách, chăm chỉ học hỏi và trau dồi đạo đức dưới lá Cờ Vàng trong mấy chục năm qua bằng lòng kiên trì luôn giữ Lửa và chuyền Lửa, trên những đoạn đường leo núi cao, ngược gió, đầy chông gai và cạm bẫy.”*

Thuyền nhân vượt thoát từ một xã hội thối nát để tìm tự do, sau mấy mươi năm chờ đợi một Việt Nam “vinh quang” sau khi bị cưỡng chiếm. Bạn ơi! Bạn có ngờ:  
Cộng đưa dân đến cùng đường



Việt gian thụ hưởng, ai tường nỗi đau?

Bạn nhìn phía trước, hướng sau?

Chúng tôi chung với nỗi sầu Đất Cha!

Đường đời có ai ngờ những thuyền nhân như vợ chồng chúng tôi nơi xứ người đã vất vả vừa cấp sách đi học lại vừa tạo dựng mọi thứ từ hai bàn tay trắng lại trôi dạt từ Sài Gòn sang tận Thái, Ý, Canada.v.v...?

Ai trong quý Bạn Trẻ quốc nội đã đọc bài này đồng một tâm xót xa khi nhìn về Việt Nam sau 50 năm Quốc Hận?

AI?

Ai chia bớt chút nỗi buồn

Của người xa xứ, cội nguồn vơi trông?

Ai san bớt nỗi bất đồng

Nhìn xa thấy rộng, góp công tháo còng

Đau cùng vận nước suy vong,

Tương đồng, đoàn kết chọn dòng nước trong?

\*

Dạt trôi chìm nổi anh hùng?

Giặc ngoài tàn ác, thù trong tanh lòng

Hướng về, góp sức cuồng phong

Anh em nỗi Lửa nổi vòng đồng tâm.

Ý Nga đa tạ quý Độc Giả đã chia cùng một tâm sự và trân trọng mọi sự chỉ bảo thêm nơi quý bậc trưởng thượng nếu có điều chi sai sót.

**Kính bút**

**Ý Nga, 14.1.2025**

\*Nói lái và biếm:

-(Nghị Định) 168/Xám-Tốt-Mạo/Tám-Sột-Máu .

-Độc lập/đập lộc.

-Đổi lập/đập lối.

\*Giáo sư Alexander L Vuving từ Trung tâm nghiên cứu an ninh châu Á-Thái Bình Dương Daniel K. Inouye thuộc Bộ Quốc phòng Mỹ đánh giá vào ngày thứ Sáu 26/10:

"Tác động lớn nhất sẽ là việc Trung cộng có khả năng phát hiện các động thái của Việt Nam trong một phạm vi rộng lớn hơn, bao trùm toàn bộ miền Trung của Việt Nam. Trước đây, trạm radar của Việt Nam ở bán đảo Sơn Trà cho Việt Nam một lợi thế về thông tin và quan sát tại khu vực giữa Biển Đông. Nay với trạm radar của Trung cộng trên đảo Tri Tôn, lợi thế đó đã chuyển sang Trung cộng."

## SAO MÀ NHỔNG NHỂO!

Thơ Á HGHI\*Nhạc Ý NGUYỄN-Hoà âm và tiếng hát HỒNG ÂN 250922\*Ảnh, logo, youtube: MYNH HƯƠNG, TRẦN ĐÌNH THỰC, TV- Ý NGÀ

[https://www.youtube.com/watch?v=5uPxPGRqh\\_w&list=PLRA5iDXaKmqcrnrMxoNGK-H3KcHY4ln6o&index=85](https://www.youtube.com/watch?v=5uPxPGRqh_w&list=PLRA5iDXaKmqcrnrMxoNGK-H3KcHY4ln6o&index=85)

#95 SAO MÀ NHỔNG NHỂO \*Thơ: Á HGHI - Nhạc: Ý NGUYỄN - Hoà âm và hát: HỒNG ÂN



**TÌNH XUÂN**  
**KHÔNG CÓ TUỔI**

Mừng tình mới vui nha  
Vậy thì thêm lời chúc:  
Xin cho đôi bạn già  
Khỏe mạnh tròn trăm tuổi.

Nhạc Tinh cùng ngân nga,  
Mắt Tinh luôn đắm đuối,  
Dầu bao mùa xuân qua  
Cũng mặn mà kháng khí.

Ngày nào cũng mặt trăng,  
Năm nào cũng hạnh phúc,  
Tình giữ hoài trẻ măng  
Tủ chung thân một ngục!

Chung thân không khổ sai,  
Sưởi tình luôn ấm mãi,  
Đi chung trọn đường dài,  
Nhân duyên Ương đẹp mãi!

Á Nghi

16.1.2025 #10185

\*Lục thập: 60  
\*Thập lục: 16

Bạn kể chuyện biết yêu  
Ở tuổi trên lục thập\*:  
-Được săn sóc, nuông chiều  
Hổ cô đơn khóa lấp!"  
Lời trẻ trung hồn nhiên  
Như nữ sinh... thập lục\*:  
-Giọng chàng em đã ghiền  
Một ngày mười lời chúc".  
Tôi trên Tết chưa về  
Chúc chi mà nhiều thế?  
Chúc gây như trúc tre  
Ngủ ngon, đẹp nhan sắc?  
Mãi mãi ngọt hơn chè,  
Lời ôn hòa êm nhẹ,  
Tránh chanh chua khế me,  
Đừng nghiêng đay, bắt bẻ?  
-Chị này ngộ quá ta?  
Tụi em đều... răng già  
Cùng hành nghề Nha Khoa  
Dại chi mà đay... nghiêng!

Mynh Hương 2018

**CẢM ƠN  
NGƯỜI ĐẸP!**

Nhỏ bạn thân thân thân  
Đi chơi xa tươi tắn  
Dấu hạnh phúc ngập tràn  
Vẫn nhớ về cô bạn.

Sao mà Nhỏ dễ thương!  
Bắc Nam, gió cứ hương  
Ta sẽ đời theo đường  
Vui Xuân theo, cùng ngắm.

Cảm ơn ánh rạng đông  
Cùng bao hình tiên nữ  
Vũ trường say rượu nồng,  
Tango bừng nhịp sống.

Mừng nhỏ được chàng bông  
Rong chơi từng góc phố  
Giữa người đông, lòng vòng  
Tung tăng trong cảnh lạ.

Ta tiếc không còn chàng  
Cùng đan tay kháng khí  
Ba năm, ngày biếng ăn,  
Về đêm thêm biếng ngủ.

Ta hạnh thân nhọc nhằn  
Tâm trí tìm bận rộn



Mong sức khỏe bình an  
Cho qua ngày đoạn tháng.

Bên này ngày và đêm  
Ta vẫn theo nàng Tuyết  
Xúc: lúc rắn, khi mềm  
Hương tận tường giá rét!

\*  
Cảm ơn giữa phố phường  
Tết vẫn dành mật ngọt.  
Chung mối sầu xuất dương\*  
Cùng nhớ Nhà nào nước:

*-Nghĩ lưu đi bốn phương  
Mà thương về tổ quốc  
Ta không về quê hương  
Khi tìm còn ước nghen.  
Đem âm áp dặm trường  
Nhỏ bày ra thơm thảo:  
-Cho sầu vơi... vẫn vương  
Cùng ta đi lịch... ào.*

Người vui nhớ kẻ buồn  
Dù xuyên mây, lướt gió  
Nhỏ may có chồng con  
Hãy giữ tình cần thận!

*A Nghi*

16.1.2025 #10149

\*Xuất dương: vượt biển ra nước ngoài.

Em xưng: **-CỰU HƯỚNG ĐẠO SINH.**  
Làm chi có "cựu" chúng mình!  
Thấy khó, cùng xắn tay áo  
Giúp ích luôn thật tận tình!

Ai thiện nguyện viên hăng hái?  
Con đường này cần khai hoang,  
Vừa leo núi vừa dọn dẹp.  
Đã có em lo đảng hoàng:

Bánh mì giòn tan, chả lụa,  
Dưa chua, hành, ớt, dưa leo  
Sắn sàng bảo vâng, gọi dạ.

Việc đang cần sự góp tay,  
Cùng chịu cực trọn một ngày.



**KHÔNG  
CÓ  
"CỰU"  
HƯỚNG  
ĐẠO  
SINH!**

Vô đây ngồi chung thân ái,  
Toàn bắt-tay-trái quanh đây.  
Hướng Đạo Sinh mình không... cựu!

*Nguyễn Nga*, 18.1.2025 #10165

## BÉ MUỐN LÀM THIỆN NGUYỆN

Theo mẹ đi tắm nắng  
Ai chào, bé cũng cười  
Ôi sao mà rạng rỡ  
Môi bé noãn thật tươi!

*-Hôm nay có phụ trường?*

Thỏ thẻ sao mà hiền!  
Không cần biết quen lạ  
Nét thân ái hồn nhiên.

Bạn bè được như thế  
Ai buồn có mà điên!  
Kể nịnh hót, lợi dụng  
Đụng chuyện cần? Trốn liền!

Người thấy khó là biến  
Ngàn lý do huyền thiên

Thiếu người làm thiện nguyện  
Lấy tên ai để điền?

Bao nhiêu người khốn khổ  
Họ thiếu phút sẽ san,  
Nhưng... dư giờ lên mạng  
“*Bận*”: tán trai, tìm gái.

Mai sau họ gặp nạn  
Ai sẽ giúp vượt qua?  
Tốt nhất đừng kết bạn  
Phường ích kỷ, tâm tà!

Sau vài lần thử thách  
Lại mất một người quen  
Chỉ trừ bạn Hướng Đạo  
Giúp ích, chẳng ai hèn!

*Ly Nga*

18.1.2025 #10.124

Cha Mẹ cho hỏi cười  
Minh cùng đưa nhau vào  
Tòa Lâu Đài Tình Ái  
Ôi chao đẹp làm sao!

Đời ngộ ơi là ngộ,  
Minh thương quá là thương,  
Chia nhau từng hơi thở,  
Tình tứ thơ tỏa hương!

Thương bao năm quán quýt  
San sẻ nhau ngọt bùi.  
Khi xuống biển, lên núi  
Tình ngập tràn niềm vui.

Nhắc nhau luôn gần gũi  
Dù Quê Nhà xa xăm



Làm chi cũng... hương nội  
Lý tưởng cùng tri tâm.

Lạc quan trong cuộc sống  
Góp trách nhiệm cùng người.  
Chân trên làn tuyết phủ  
Vẫn cùng ngắm mây trôi.

Xuân cùng nhìn sóng biển,  
Hạ đẹp sao chàng nàng,  
Thu thái hòa, an lạc  
Chân chung ngắm lá vàng!

Ngày gian nan đội nắng  
Vẫn thương anh hoài hoài!  
Đông vượt băng hàn lạnh  
Mơ cùng về... thiên thai.

*Ly Nghi*, 21.1.2025 #10.187

**CÁM  
ƠN  
QUÀ  
VALENTINE**

Quà xa một chiếc khăn choàng  
 Với lời dè tặng thiệp vàng, lụa tai:  
 “Cầu cho khăn lụa đủ dài  
 Đắm say chạm nhẹ mỗi ngày tìm Ai  
 Nhờ khăn sướt ả thân gầy  
 Đoạn đường ngược gió khơi oai lửa hùng”\*

-Mùa đông xứ tuyết rất khủng  
 Kính anh: gắm lụa khó lòng... “chạm tìm”  
 Tru tim, chàng sướt êm đêm  
 Nghĩa phu thê, dễ chi tìm ai hơn?

Chàng đi hơi ảm hầy còn  
 Mãn tang nhưng vẫn héo hơn thương chồng  
 Kính xin, quà tặng mùa đông:  
 Lụa chuyền, Lụa giữ, tâm đồng hướng Quê!

\*

Bây giờ trong nước Xuân về  
 Chỉ riêng cán bộ tràn trẻ hà hề!

*Á Nghi*  
 21.1.2025 #10.186

\* Thi  
 hóa  
 1  
 tâm  
 thiệp

## *Chiếc Cặp Kê Toán*

Ngày ngày ồm ập cặp da:  
 - Học không sáng dạ, khó tha trần dòn!  
 Cám ơn Bà đã cho con  
 Nâng niu gìn giữ dầu mồn vẫn... thơm!

Ngọc lan, sách, vở, bút, gôm...  
 Ôn sâu, nghĩa nặng, tay ôm, thương hoài!  
 Cặp Người Kê Toán rất oai  
 Nên con nổi gót hiềm hơi: cùng nghề.

♥

Thê rồi bị Cặng... “kiếm kê”  
 Cuốn luôn “tài sản”! Dem về Bắc chẳng?  
 Cặp đi, có biết đâu rằng  
 Nữ sinh “vô sản”: “thiên dằng” trắng tay!

Canada, 23.1.2025 # 10.065



**Kẻ**

*Ai tuân lệnh? Ông quyền gì kiểm duyệt,  
Bà là ai mà ra lệnh trong ngoài?*

**Phụ**

*Muốn trói tay người viết, phân đúng sai  
Còn nhún nháy nhình: - "Người này danh toại!"*

**Giúp**

*Trái thềm dò khen: - "Hồng, Cam vĩ đại!*

**Leo**

*Để bảo sai, thích nịnh hát, bắt tài  
Vừa trí mưu, dốt nát, vừa cụp tai..."*

**Lên**

*Ai ngậm ngùi kẻ lập tường chao đảo?*

**Đầu**

**Chủ**

**Tịch**

Canada, 23.1.2025 # 10.038

**VN**  
**NGA**



# Công Đảng "Trông Người"

Bạn bè email kể  
Chuyện nghe luôn làm sao:  
- Có con nhỏ cháu... "bác"  
Mới sang, rất ồn ào.

Chào cò à lẩn tránh,  
Giờ nháy mắt hiện ra  
Chuyên môn tìm dạ vũ  
Ma đầu gạ tình... tà.

Vì ô danh quá nổi  
Nên... tà nghiệp sớm tàn  
Đi đâu cũng bị đuổi  
Kết đường à kiếm ăn.\*

Đổi đạo, khác tôn giáo  
Nhưng luôn luôn tuân nào  
Cũng vô chùa quơ bạo:  
Mì xào, bánh, rau câu...

Giả vờ làm "công quả"  
Cấp... quả công về nhà



Sự  
khác biệt  
giữa  
CỘNG ĐỒNG  
NGƯỜI VIỆT  
TỶ NẠN  
CHÍNH TRỊ  
và  
"Cháu ngoan bác Hồ"

V  
Nga

Canada, 29.1.2025  
#9843

Vô chùa mang ý quý:  
Bụng xà, khuôn... tôi đa!

Cây chuyện trong xô bếp,  
Lên chánh điện: bắt hòa,  
Công khai mời chào "khách"  
Thì thâm trò đưa "hoa".

Đồng nghiệp không mấy lạ  
Bởi à có đâu... thường:  
Chuyên cặp hồ xếp lớn  
Hại bạn hiền đồng hương!

Mỗi khi có ăn uống  
Là à đem toàn... gia  
Vừa ăn, vừa bỏ bị  
Món gì cũng xúm... tha.\*

Ồi chao là xấu hổ!  
Ai phục đảng "trông người"?  
Chưa trăm năm, xuống hồ:  
Khí trở về... đười ươi!

**Khu  
Vườn  
Tình  
Ái**

*Trăm ngàn cách ngoài đời để từ chối  
Có nhận lời nhấp men Rượu Tình khơi  
Chọn lẽ loi hay xuống núi chẵn chời  
Qua điện thoại? Em ơi! Làm sao đang?*

*Lỡ bắt máy sao nén hơi im lặng?  
Thà lặng im đừng bắt máy em ơi!  
Sống thành thoi! Thơ bận rộn, vui rồi!  
Thơ gần gũi. Tình mấy ai chung thủy?*

*A Nghi*

30.1.2025

#10.189

l góc tranh *Vi Vi*

**Xoa  
Dịu  
Nỗi  
Buồn**



*\* Thương tặng bé Diễm*

*Em lẩn quẩn đem niềm vui gần gũi  
Họ không vui, gần gũi chi thêm... buồn?  
Nhiều người cần, một chữ thơ không tuôn  
Tuôn thơ chi nhiều chữ? Người không cần!*

Canada, 30.1.2025 #10.191

*Tranh  
Vi Vi*

*Thơ và tranh say:*







**Nguồn:** YN [yngacalgary@aol.com](mailto:yngacalgary@aol.com)

**Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:**  
<http://www.vietnamvanhien.org/YNga.html>

[www.vietnamvanhien.net](http://www.vietnamvanhien.net)



**VIỆT NAM VĂN HIẾN**

[www.vietnamvanhien.info](http://www.vietnamvanhien.info)



**TỪ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12200 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC**